

אחת מההאשמות הטיפוסיות, החוזרות ונישנות בספר, היא האשמה נאצית טיפוסית: תקיעת סכין בגב האומה עליידי המימסר היהודי.

הנהגה מעורפת ומשבר לצידו של הרב מאיר כהנא מצויה בתנועת כקבוצת אנשים,

שמאפיין אותם שחל של מעשי אלימות, מאסרים והרשעות בגין עבירות פוליטיות.

הנודע בין מקורבי הרב כהנא היה אלי הזאב, שמצא את מותו לפני שלוש וחצי שנים בהתקפה על אנשי בית הדסה כחברון. לפני עלותו ארצה היה הזאב נוצרי. שמישפחתו היה ג'יימס, ובמלחמת וייאטנאם היה איש יחירת צלפים מיוחסת בחיל ההצנחנים האמריקאי. בסוף שנות ה-60, מעט לפני מפתל וייאטנאם, נפצע ג'יימס באחד הקרבות. חבריו הלווחמים כינו אותו "ההורג" ו"הזאב".

דמות אחרת, קיצונית עשרת מונים מהרב כהנא, היא יואל לרנר, בן 41, לשעבר ממייסדי "הליגה להגנה יהודית" בארצות-הברית. לרנר, חבר

הנהגת כך (בשל פעילויותיו השונות, אין לרנר מציג את עצמו בשנים האחרונות כחבר כך). הסתבך פעמים רבות עם החוק בשל אירגון פעולות מחתרתיות מוויינות נגד ערבים, פעולות שעליהן נשפט לתקופות מאסר שונות.

לרנר שמש בראשית הקאריירה הישראלית שלו כמורה לאנגלית בבית-הספר-הפרהפוז בירושלים. הוא הסתבך לראשונה עם שרותי-הביטחון כאשר נעצר באוגוסט 1975, בחשד שהתכוון לפגוע בשרי-החוק האמריקאי דאז, הנרי קיסנינג'ר, שהיה בעיצומו של מסע-דילוגים במרחב.

ביולי 1982, כחודש אחרי פרוץ מלחמת-הלבנון, שוב נעצר לרנר, והפעם בחשד כי אירגן קבוצת נערים ונערות, כדי לבצע פיגוע חבלני במסגרת בהריבית. תחילה היה המעצר מינהלי. מאוחר יותר באוקטובר, נרון לרנר בירי בית-המישפט המחוזי בירושלים לשנתיים וחצי מאסר, אותן משלים לרנר לרצות בימים אלה.

כמשך כמה שנים היווה הצמר מאיר כהנא ויוסי דיין סמל להנהגת כך. באחרונה פרש דיין מכך על רקע מאבקי-כוח עם הרב כהנא. דיין, שהיה מוכיר כך, נעצר במאי 1980 בידי המישטרה בחשד כי ניסה לרצוח נהג-מונית ערבי ממזרח-ירושלים, כנקמה על רצח אלי הזאב ובחוריי-הישיבה כחברון. דיין לא הועמד למישפט.

חודש אחרי מעצרו, ביוני, כראיון בידיעות אחרונות, פיתח דיין את השקפתו על הצורך בהקמת אירגון טרור יהודי: "פרט לתנועת כך - שהיא תנועה פוליטית, יש צורך להקים מחתרת, כדי להפעיל טרור נגדי כתשובה לטרור הערבי..."

כמאבק למניעת הנטייה מסיני היה יוסי דיין אחד מאנשי כך שערכו את ההצגה הטרראי-קומית "בונקר" המתאבדים" בימית. כאשר יצא מהבונקר, נישפט למחבוש צבאי על

ושך מעמוד 23) כהנא חתר לגניבת התהילה של צה"ל, אחרי מילחמת-הימים.

אשר החליט הנשיא ריצ'ארד פון שכור את הקרב הבינושני, פח יחסים עם ברית-המועצות, ק הרב כהנא את קשריו עם ותיבי-האמריקאים (או להיפך) ים בקשרים עם המאפיה - שע המאורגן האמריקאי. הוא טיפח יים עם כנופיותיו של הגנגסטר י-עלישמצה ג'ו קולומבו, בעליו האירגון למען זכויות האמריקאים צא איטלקי. שלא היה אלא ואה לזרועות המאפיה.

קשרים אלה בין כהנא וקולומבו היו לכל-הרתיקשורת, והקרקע החלה נור מתחת לרגליו בארצות-הברית. ור כאשר עמד לצידו של המאפיה בעצרת פומבית, בשעה גורה למות על רקע של 'חמת-כנופיות. כהנא ניצל.

קודם לעלייתו של מאיר כהנא טראל, הוא הבטיח לחבריו בליגה נגה יהודית" שהיה תוך שנה לשר טראל. לא ברור על איזה רקע חל יע ביניהם, אך ראשי הליגה מריקה עדיין מרברים עליו יירות.

במקביל לעלייתו השניה ארצה יסס הרב כהנא בארצות-הברית את ורו לעולם לא עוד! שכותרתו היא סימטת "הליגה להגנה יהודית." זה, שהוא מעין גרסה יהודית של ון קאמפף מאת אדולף היטלר, גן כהנא שצפוייה השמדה נוספת

דיין וכהנא מניחים ראש כרות של גמל לפני מערכת "העולם הזה" מי שמותח ביקורת על המנהיג, מודח

"מיין קאמפף" של הרב

ב יולי 1983 נאסר עליידי משרד-החינוך-והתרבות, על מאיר כהנא ופעילי כך להיכנס ולהרצות עמדותיהם לפני תלמידי בתי-הספר.

כהנא וכך הגישו עתירה לבג"ץ, נגד האיסור. כתגובה בבג"ץ, הציג מנהל מחלקת הבג"צים של פרקליטות-המדינה, עורך-הדין ראנאטו יאראק, עמדה מישפטית קשוחה. הוא קבע כי כרוז כהנא יכך מתמקרים בדיכוי-הסתה כנגד ערבים, ביטויים הוהים עם חוקים אנטי-שמיים, סיפרו של אדולף היטלר מיין קאמפף ("מילחמת") וחוקי נירנברג, ששלטו בגרמניה-הנאצית. יאראק התייחס, בין השאר, להצהרותיו הבאות של הרב כהנא:

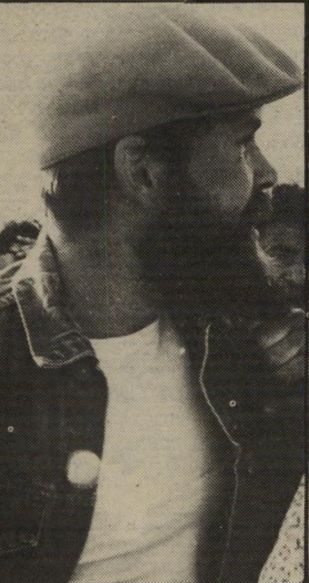
- קריאה להרחיק את הזרים מהר-הבית, תוך שימוש כמובאה מהמקרא "והור הקרב יומת".
- קריאה להחרמת סוחרים ערבים וקניית סחורה יהודית בלבד. על קריאה זו העיר יאראק: "כלום צריך לומר מה משמעותה של הסתה כזו בישראל, קורבן החרם הערבי וארצם של מי שבאוניהם עוד מההדרות הקריאות להחרים את חנויות היהודים ולקנות רק אצל ארבים?"
- ליכוד רגשות עוינים נגד הכנסת ערבים לאוניברסיטה העברית.
- קריאה להעניק את הערבים הגרים בארץ לארצות-ערב, ולהשתית כל משאומתן עם הערבים על הכרתם ב"אדנות" העם היהודי על כל הארץ. על כך הוסיף יאראק: "כלום צריך לבאר את האסוציאציה המחרידה שהביטוי 'אדנות' מעורר בהקשר כזה? היש צורך לתרגמו לשם כך?"
- הסתה נגד "מגיפת" יחסי יהודים-ערבים בארץ, נגד "הטמיעה והסמואה" שבנישואי ערבים ליהודיות וקריאה להרתיע את המפתים את בנות ישראל. עליידי מאסר של המש שנים לכל לא-יהודי המקיים יחסים עם יהודיה. כאן הוסיף יאראק: "מה הוא המרחק בין התבטאויות אלה לבין הדיכוי הנוראים דלהלן, ששומא עלינו על אף הרתיעה המובנת, להעלות כאן על הכתב?" יאראק ציטט מתוך סיפרו של היטלר מיין קאמפף: "הנער היהודי שחור-השיער אורב במשך שעות, כששימחה שטנית על פניו, לנערה תמימה, מטמא אותה בדמו וכך גוזל אותה מעמה..."

בהמשך דיכוי התייחסותו החריפים כלפי כהנא וכך, ציטט יאראק מתוך חוקי-נירנברג האומרים, בין השאר: "יחסים מחוץ לנישואים בין יהודים ואורחיה-המדינה בעלי רם גרמני ובעלי רם קרוב לו - אטורים. ארם העובר על איסור זה... עונשו מאסר..."

את עמדת פרקליטות-המדינה סיכס עורך-הדין יאראק במילים: "הבאנו דברים מחרידים אלה, שהיד רועדת לכתבם, רק כדי להמחיש מהי המשמעות הנוראה בהשמעתם במדינת-ישראל. הייפלא כי בתי-הספר מפרכים לתת לאדם כעותר דריסת רגל בין כותליהם?"

כהנא נעצר ליד הכנסת נירנברג בנצרת עילית

הרפתקן הזאב הכינוי: "ההורג"

סירובו להתייצב לשרות-מילואים ביחידה שהשתתפה בפינוי אנטי-ימית. גיבור נוסף מגיבורי כך, ומפקד "בונקר המתאבדים" בימית, הוא יהודה ריכטר, יזמו של רעיון ההתאבדות המשותפת כמחאה על פינוי ימית. ריכטר, הנמנה כיום עם ראשי כך, נחקר ארוכות בחשד שהיתה לו יד ברציחת אמיל גרינצווייג, החשד בוטל בשל אליבי.

לפני יותר משנה התנהל העימות היחיד בין ראשי כך, כאשר יוסי דיין תבע מהרב כהנא להנהיג קו קיצוני יותר. טענתו הבסיסית של דיין היתה שיש צורך למקד את כוח התנועה הקטנה במקום אחד, תחת לפורו על-פני שטחים שנואים רבים. חרדי-חנתי חייב להיות מופנה לעבר הערבים. דיין קרא תגר על כהנא וקבע שהוא רך מדי. לכן יש לבנות בתנועה אלטרנטיבה קשוחה יותר. (המשך בעמוד 26)